

„De mi is az ellentét lényege? Az SZDSZ-baloldal ahhoz a koncepcióhoz áll közelebb, amelyet Nyugat-Európában szocialistának (...) neveznek. Súlyt fektet az egyenlőség követelésére, lényegesnek tartja a társadalmi igazságosság garanciáit, beépítené az államrendbe az intézményesített szociálpolitikát (a szegények és diszkriminált kisebbségek védelmét), rokonszenvez a szabad szakszervezetek széles körű társadalmi befolyásának elgondolásával, sokat tart a helyi önkormányzatok felől. Nincs elvi kifogása a demokrtikus társadalmi ellenőrzés alá helyezett állami („társadalmi”, „köz”-) tulajdonnal szemben (...).

Az SZDSZ-jobboldal egyértelműen piacbarát (...), köntörfalazás nélkül a reprivatizálást tartja célravezető megoldásnak (...). Mivel a jobbszárny szabadelvű, ezért igen élesen antitietalista (...), tervezésellenes és antidirigista (...). Éppen ezért még a szociálpolitikát sem óhajtáná az állam kezébe adni. A szabadelvű-konzervatív szárny ellenzi a szakszervezetek és a helyi önkormányzatok túlzott hatalmát.”

„Eörsi István azt mondta a vitában, hogyha a programból hiányozni fognak a szocialista gondolatvilág elemei, kénytelen lesz kiválni az SZDSZ-ből. Hasonlót mondhattam volna magam is a szabadelvű-konzervatív (...) eszmevilágról. Ez idő szerint nincs oka a kilépésre.”

(TAMÁS GÁSPÁR MIKLÓS: IRÁNYZATOK AZ SZDSZ-BEN. SZABAD DEMOKRATÁK. AZ SZDSZ TÁJÉKOZTATÓJA 1989. 3. SZ.)